

зли и опасны примѣри на млады тѣ. По добрѣ е прочее да прѣтърпѣхъ храбро честнѣ смѣрть, за да не си наложѣмъ безчестно названіе на има то. Ако послѣшамъ ваши тѣ совѣты, во истинѣ отвѣгвамъ ѿ челоувѣчески тѣ временны мѣжки, оваче ѿ Божій гнѣвъ, които е вѣченъ, никакъ не отвѣгвамъ но на противъ повиче го привлачемъ на себе си. И така прѣтърпѣ храбро горчивѣ тѣ, но честнѣ смѣрть като остави образъ на доводѣтельный си примѣръ, и придобы вѣчнѣ на тойзи свѣтъ славы, и вѣченъ покой оу Бога.

§. 156. Мѣчительство на една майкѣ съ седемъ тѣ си сынове.

Благородный Блеазаровъ примѣръ послѣдова и една жена съ седемъ тѣхъ си сынове: Сички тѣ оуловихъ ведно, и ги выхъ, за да ги принѣдѣтъ на грѣхъ; но никога сила не можы да ги отлепы ѿ Божій законъ. И поголѣмый ѿ тѣхъ рече явно: Азъ и братѣа та ми са готови да оумремъ подорѣ, а не да сзгрѣшимъ на Бога. Отъ того отговора разгнѣвенъ царь-тѣ повелѣ да причервяетъ котли, послѣ на оный които вѣше говорилъ, да са отрѣже языкъ-тѣ, да са оудере глава мѣ, да са отсѣжѣтъ рѣцѣ мѣ и крака мѣ, а трѣпа на тѣло то мѣ да са оупече въ котли тѣ. На то печално зрѣлице присѣдствѣвахъ дрѣгы тѣ братѣа съ майкѣ си, и подтѣрдѣвахъ единъ дрѣгы го да прѣтърпѣтъ храбро смѣртьта. Подыръ того оуловиха второй и като оудрахъ главѣ мѣ, попытахъ го, ако ще да иде Идоложертвено, той отвѣща; никакъ не направѣмъ това. И така като мѣ отсѣкохъ рѣцѣ тѣ и крака тѣ, тѣрихъ го въ единъ котелъ разгорашенъ, и додѣ оумираше, овърнаса и рече на цара: „Ты отъмвашъ ѿ насъ този животъ, но като го изрѣвимъ, Богъ пакъ ни го отдава: зашо го жертвѣваемы заради схраненіе то на закона мѣ. А подыръ того третій съ мѣчи подовнес; заповѣданъ сиречь да покажи языка си и рѣцѣ си, за да мѣ ги отрѣжѣтъ: Той послѣша и рече: „Тѣзи оудове ги полѣчихъ ѿ Бога, и нынѣ пакъ ги презирамъ, зашо то са надѣѣмъ пакъ